

Ett ömsesidigt förhållande: en läkande kraft för att förändra negativ inre vilja

Välkomna! Välsignelser, styrka och kärlek strömmar återigen fram till denna församling som har som sitt enda gemensamma syfte det inre växandet, genom vilket man finner varandets sanning. Det är en lång och mödosam väg, men mödosam bara för att sinnet har förlorat sig i sin egen labyrinth. Det vilsekomna tillståndet underminerar alltid och skapar en splittring¹ i din vilja, som har makten att bestämma och forma ditt öde. Var och en av er har en yttre medveten vilja och en inre omedveten vilja. Den senare går bara alltför ofta i direkt motsatt riktning mot den första. Jag diskuterade detta ämne i ett föredrag ganska tidigt i vårt gemensamma förhållande, för flera år sedan.

Sedan dess har ni utvecklats både som en entitet och som individer, i en sådan utsträckning att många av er, mina vänner, som är aktiva engagerade i arbetet på denna väg, idag har fått kontakt med er inre intention, som skiljer sig så från den yttre medvetna intentionen.

I början av sin väg är man endast medveten om vad man medvetet begär, önskar, vill, avser, längtar efter. Personen är övertygad om att den saknade uppfyllelsen är ett resultat av otur eller att det är någon annans fel. Det krävs tid och växande för att uppleva livets sanning, att det måste finnas något som är verksamt inom personen som omintetgör uppfyllelsen. Även när denna dolda agenda skyntas och en begreppsmässig acceptans utvecklas, tycks det fortfarande vara omöjligt att acceptera att det finns ett faktiskt inre nej som går emot ens medvetna önskningar. Det är alltså inte lätt att acceptera att du själv, av dina egna inre "skäl", förnekar dig det som du så ivrigt strävar efter. Avsaknaden av kontakt med ens inre röst utgör det främsta problemet. Allt arbete som månar som ett genuint inre utforskande och utveckling, måste avtäckas denna inre negation och skälen för den.

Framstegen i den här gruppen är anmärkningsvärda då så många av er faktiskt har funnit denna inre röst och upptäckt varför den säger nej. Även om ni fortfarande kan befinna er långt ifrån att kunna förändra den, är ni åtminstone medvetna om er självbestämmande makt. Ni känner er inte längre som offer och kan ta er an att undersöka motivationerna, övertygelserna och antaganden

¹ Eng. "split", som ibland också har översatts till tudelning. Övers. anm.

som skapar splittringen i er viljeström. Det är lätt att se att förenandet kommer att förbli utom räckhåll så länge det inte finns någon medvetenhet om splittringen.

Trots det faktum att medvetenheten om splittringen i ens vilja kommer att ge en stor lättnad och ökar den psykiska energin i hela systemet, slåss alla mot detta stycke självkänedom nästan mer än mot den faktiska destruktiviteten och ondskan i sig. En del av motståndet bottnar i att man vill förneka splittringen, som utgör den inre negationen av det yttre bejakandet. Den genomsnittliga människans bekymmersamma belägenhet är med andra ord att han eller hon medvetet vill en sak, omedvetet vill det motsatta och sedan kämpar för att förtränga medvetenheten om denna splittring. Resultatet är att ni strävar alltför hårt och alltför desperat efter vad ni omedvetet negerar desto starkare och ni finner er i en desperation av frustration, bitterhet och anspänning. Alternativt kanske du också på en ytlig, ovanpålagd nivå lyckas förneka vad du längtar efter. Du avtrubbar dina sinnen, dina känslor, din längtan.

När vi började vårt arbete tillsammans för många år sedan, var dessa idéer i bästa fall en teori för dem som lyssnade på mig då eller som senare läste dessa ord. Vissa fann teorin acceptabel, för andra kan den ha framstått som meningslös. Även för dem som kunde acceptera grundvalarna, då de kunde förnimma sanningen om de många lagren i det mänskliga medvetandet, var det fortfarande en stor skillnad mellan att tro på det jag sa som en filosofisk utsaga och att uppleva det som en personlig sanning. Under åren däremellan, och särskilt under senare tid, har majoriteten av mina vänner verkligen kontaktat den negativa inre viljan.

Jag vill betona hur viktigt det är att inse att ju mer desperat du strävar efter ett efterlängtat mål, ju mindre du litar på att det ska förverkligas, desto mer är detta ett tecken på att det finns ett bestämt inre nej. I stället för att förspilla energi i inre spänning och desperation för att övervinna det som tycks blockera dig utifrån, skulle ett bättre råd vara att lugnt gå in för att avtäcka den inre negationen av den desperata yttre önskan.

Många av er har upptäckt sådana inre negationer. Detta är verkligen ett mycket stort steg. När du väl upphör att slåss, när du väl accepterar din splittring, avlägsnas en hel del frustration – men inte på något sätt allt av den. Många av er har märkt att ni är märkligt fast vid denna punkt. I motsats till vad ni kanske tror, kommer medvetenheten om en fullständigt irrationell, självdestruktiv vilja att negera det som är önskvärt, inte automatiskt att avlägsna den. Även om ni uppdagar misstagna slutsatser, falska och oberättigade rädslor som styr negationen, även då är det ofta omöjligt att ge upp den. När du har kommit dithän har du dock mer energi och du kommer också att skuldbelägga och anklaga andra mindre. Benägenheten att skuldbelägga och anklaga dig själv kan emellertid tyckas ha ökat, för det som du hittills har projicerat på andra ser du nu riktat mot dig själv – desto

mer så eftersom du är förbryllande oförmögen att ändra nej-strömmen till en ja-ström. Det är här som många av er befinner sig.

Vid denna tidpunkt har jag en gåva att överlämna. Gåvan är dock inte något som ni passivt kan ta emot; den kommer inte till er utan ert deltagande. Den möjliggörs som ett resultat av era betydande framsteg och dess förverkligande kommer också att kräva ert aktiva engagemang. Gåvan har byggt sig själv från era framsteg i medvetenheten om och acceptansen av negationen av det som ni medvetet bejakar. Den ständigt närvarande, pågående välsignelsen och universums rikedom kan nu på ett mer riktat och kraftfullt sätt sträcka sig själv till den inre plats där ni är fast.

Gåvan är en levande, mäktig, läkande kraft som kan strömma genom instrumentet som jag manifesterar mig genom. Den läkande kraften kan nu, för att vara exakt, strömma genom denna persons händer. Detta är inte en läkande kraft på den fysiska nivån. Inte heller tillåter den er att bara vara passivt mottagliga. Detta förhållande måste verkligen bli ömsesidigt. Det kan endast fungera som en ömsesidighet. Det förra föredraget har gett er en viss förståelse för vad lagarna om ömsesidighet är. Låt mig nu förklara hur de kan fungera specifikt i detta förhållande.

De av er som är specifikt medvetna om att ni negerar det som ni medvetet önskar och ändå känner er märkligt förlamade, är lämpade att dra nytta av den här läkande kraften. Kraften är en andlig läkande kraft som kommer från ett högre varanderike och påverkar ditt inre, andliga jag, där du bestämmer, vill och utfärdar dina intentioner. När människor talar om en andlig läkande kraft, menar de vanligtvis en fysisk läkande kraft som ges till en passiv mottagare, avsedd att avlägsna ett fysiskt symptom på en inre andlig störning. Men att kalla denna fysiska läkande kraft andlig är verkligen en felaktig benämning, för en andlig läkande kraft måste påverka den andliga delen av personen och kräver hans eller hennes aktiva bidrag i läkningsprocessen. Healers som utdelar en fysisk läkande kraft tappar ur en kraftfull, universell energi, men den behöver inte nödvändigtvis åstadkomma andlig läkning i ordets sanna bemärkelse.

Följande steg anges för er som är redo att dra nytta av den här gåvan. Kom fram, antingen i frågestunden eller efter ett föredrag, och sitt mycket nära framför detta instrument. Er del av ömsesidigheten består i att bekräfta så exakt du kan vad du medvetet önskar och vad du – inte längre omedvetet – märkligt och irrationellt förnekar, vad ditt inre väsen uttrycker som går emot den medvetna önskan. Uttala därefter vidare, mycket exakt, att du är oförmögen att rubba den inre viljan, även om ditt yttre väsen skulle vilja frigöra den låsta kraften inom dig, skulle vilja erhålla den nödvändiga inspirationen från ditt andliga jag för att erhålla den medvetenhet som fortfarande kan saknas, och att du skulle vilja göra rörligt det som nu är fixerat. Du kanske då upptäcker att den saknade uppfyllelsen, med allt dess lidande, tycks vara att föredra framför de faror som du föreställer dig står på lur i en öppen, flödande inställning och att negation och negativitet, ondska

och destruktivitet på så sätt tycks utgöra skyddande medel. Vadhelst du behöver veta om dig själv för att frigöra negationen kommer att uppenbara sig för dig. Om det bara handlar om att släppa en fixering, kommer *det* att uppenbara sig för dig. Men du behöver klart uttala att du önskar att det ska uppenbara sig för dig.

När du gör dessa klara uttalanden, när din oförmåga att röra den inre viljan uttrycks, medan din egopersonlighet förbinder sig till att vilja ha hjälp, kommer du att bli lugn, öppen och mottaglig. Med detta har du uppfyllt din hälft av det ömsesidiga förhållandet. Genom instrumentets händer kommer då en mycket stark, levande makt och kraft att tränga in dig. Den kommer inte direkt att påverka dina kroppsliga krämpor. Något mer fundamentalt kommer att äga rum som, om du vill, också kan påverka dina kroppsliga symptom. Men detta kommer att ske inifrån dig själv som ett sekundärt resultat av kraften som ges till dig. Kraften som ges till dig kommer att påverka stagnerad själssubstans och kan vara verksam inom dig. Detta utgör gåvan som alla ni som arbetar på denna väg har möjliggjort, som ni så att säga har byggt åt er. Genom att uppfylla er del av ömsesidigheten, engagerar ni er helhjärtat, öppnar ni någonting inom er, tillkännager ni var ni står. Detta tillkännagivande av var ni står, om jag får använda detta uttryck, är en mycket viktig del av processen.

Jag har också ett förslag till alla dem som ännu inte befinner sig vid den punkt där det finns en klar medvetenhet om negationen av ens mest efterlängtnade önskningar. Det kan betraktas som en hemuppgift och som en mycket viktig hjälp för alla. Lyft först ut det du längtar efter, det som är ouppfyllt, ur diffusheten. De flesta människor uttalar inte detta klart för sig själva. De beklagar djupt en viss situation eller ett problem, men misslyckas med att klart uttala att de skulle vilja lösa det. Ju större problemet är, desto oklarare är medvetenheten om att det finns ett problem. Jag föreslår att du frågar dig själv, helst på papper så att det inte kan undgå dig: "Vad längtar jag efter? Vad önskar jag skulle vara annorlunda i mitt liv? Vad skulle jag vilja ha annorlunda i mig själv, i min personlighet? Hur skulle jag vilja att det var annorlunda?" Besvara dessa frågor mycket tydligt för dig själv.

Därefter behöver en ytterligare följd av frågor ställas och besvaras skriftligt. "Vad tror jag bidrar till frånvaron av uppfyllelsen? Tror jag att det är en utomstående faktor eller att den finns i mig?"

Den tredje följden av frågor kommer att vara följande: "Är jag vid denna tidpunkt alls medveten om att det finns en specifik uppfyllelse som jag saknar och säger nej till? Är jag medveten om det och i så fall, varför, hur? Hur uttrycker det sig i mitt inre väsen? Hur får detta inre uttryck mig att uppträda på ett sådant sätt att jag gör det omöjligt för den medvetna önskan att uppfylla sig? På vilka övertygelser, antaganden och idéer grundar jag negationen som står i motsats till den medvetna strävan?"

När du svarar på dessa frågor så koncist du kan, kommer du att ha arbetat fram en ofantligt stor förändring i hela din personlighet, oavsett hur negativa, omogna eller destruktiva svaren kan se ut för dig. Fördelen med att vara medveten om dig själv kommer att befria dig från den inre tudelningens väldiga tryck.

Den slutliga frågan är: ”I vilken grad är jag villig att samarbeta i detta ömsesidiga förhållande, att ta emot den läkande kraften, ta in den i mig och låta den verka i mig tills jag slutligen frigör dessa samma läkande, levande krafter inifrån mitt eget väsen?”

Känn dig inte skamsen över att säga ”Nej, jag är inte redo. Jag vill inte ha det jag önskar.” Men utforska verkligen varför det är så. Då befinner du dig åtminstone inte i belägenheten att sätta dig själv under en lönlös press som kortsluter dina energier och också skapar den emotionella faran av att projicera på den yttre världen den saknade uppfyllelsen som du åsamkar dig själv. Denna förväxling framkallar alltid bitterhet, en känsla av orättvisa och därmed harm! Du lägger skulden på världen för att den håller tillbaka det du tror att du ivrigt önskar.

En annan aspekt av problemet är att du är omedveten om ditt faktiska tillstånd, att hela ditt inre väsen desperat längtar efter något. Ett tredje lager behöver därför undersökas. Medvetandets översta lager är diffust obekymrat och omedvetet om ett stort behov, kanske om en rättmätig mänsklig uppfyllelse, som på en mindre medveten nivå skapar ett trängande behov som i sin tur yttrar sig endast indirekt. Spänning, oro, oförmåga att koncentrera sig, en frånvaro i sinnet, en känsla av meningslöshet kring ens liv, depression, brist på energi och ofta fysiska svårigheter karakteriserar det här tillståndet. Dessa yttringar utgör konsekvenserna av att vara omedveten om en djup längtan eller ett behov. Ett rättmätigt mänskligt behov kan ibland förvrängas av ett så kallat neurotiskt behov, men avvikelserna är sällan en total illusion. Ett sådant behov innehåller alltid ett frö av ett verkligt, rättmätigt behov. Det får därför inte helt kastas ut, även om det är barnsligt, destruktivt och orealistiskt i sin nuvarande manifestation. Ytterligare lager av diffusitet, bristande medvetenhet, behöver också tas i beaktande. Dessa lager kan även finnas inom vissa områden av personligheten hos människor som är rätt så medvetna om sin negativitet och negation inom andra områden av sin personlighet.

Vi har alltså två yttringar. Vissa människor är mycket medvetna om en brist i sina liv och lider allvarligt av det. Andra är inte medvetna om sin längtan eller sina behov. Med sin avtrubbade känslighet lider de endast indirekt av den saknade uppfyllelsen. Denna okänslighet är inte en fördel. Den gör dig mer fjärrad från dig själv, mindre levande och det krävs mer arbete tills lagret av längtan blir mer medvetet. Människor som befinner sig i denna situation bör djupt lyssna in i sig själva och fråga: ”Vad är det jag verkligen önskar? Vad saknas i mitt liv? Har jag verkligen

den uppfyllelse jag längtar efter? Finns det något djupt inom mig som vet att mer är möjligt än jag tillåter mig att uppleva?”

Jag understryker återigen att vi här inte har att göra med personlighetstyper – att en viss person faller in i den förra och en annan i den senare kategorin. Varje individ kommer att befinna sig på olika inre platser med avseende på olika aspekter av sitt väsen. Tillvägagångssättet som jag här föreslår kan användas av alla. Det tjänar till att göra er mer medvetna om er längtan – och detta är gott.

När det gäller vad som bejakas och vad som negeras, finns det också två möjligheter: I vissa fall strävar den bejakande delen av jaget efter det som är friskt och som främjar njutning, kärlek, expansion, växande och uppfyllelse, medan den destruktiva, okunniga delen negerar. I andra fall kan bejakandet av något helt strida mot personlighetens enhet och växande, uppfyllelse och hälsa, och den omedvetna negationen emanerar således från den bästa, mest visa aspekten av jaget. Fasta, yttre värden är aldrig ett pålitligt svar på vad som är vad. Det är därför nödvändigt att lägga utvärderingen på hyllan tills personligheten är medveten om sig själv och sina olika röster. En viss yrkesutövning, exempelvis, kan tyckas vara helt acceptabel och ”rätt”, men den behöver inte vara ”rätt” för just den här personen.

Varhelst du har en konflikt eller ett problem i ditt liv som tycks vara svårlöst, som kastar en skugga över din glädje, kan detta sätt att närma sig det användas. Att du saknar en klar medvetenhet om att du säger nej, blockerar dig också från att meditera i sådana områden. Detta hinder är, när du konfronterar det, en ovärderlig indikator på din splittring och bör beaktas.

De av er som är redo att ta emot den här kraftfulla energin kan nu komma till mig. Resultatet kan vara en djupare medvetenhet och förståelse, ny kunskap. Men det kan helt enkelt vara ett nytt lösgörande, en förmåga att släppa taget av något negativt, en ny energi och rörlighet i själssubstansen. Eller det kan vara båda, där det ena leder till det andra. Ibland kan förklaringar också komma från mig, medan den här kraften strömmar in i dig. Vid andra tillfällen kommer den kunskap som behövs i dig att komma inifrån dig själv när kraften har sin verkan i dig – förutsatt att du vårdar den och håller dig öppen för den. Kraften kan frigöra din egen kraft att bli inspirerad och upplivad av dig själv. *Detta är gåvan av en ny ömsesidighet som kan äga rum och som kan byggas senare i längre och längre förlängningar av denna andliga kraft.* Alla som verkligen är villiga att ta emot den här hjälpen kan ta emot den.

Finns det nu några frågor?

FRÅGA: Är vägen där man växlar mellan detta inre och yttre ja en medvetandeväg eller en handlingsväg? Om den är den förra, är det enda problemet egentligen förmågan att följa den. Om den är den senare, vilket skulle kräva radikala förändringar i ens livslånga åtaganden, då skulle det kunna vara mycket störande.

SVAR: Yttre handlingar eller förändringar är meningslösa såvida de inte uppstår ur en harmonisk önskan. Då kommer hinder att falla utanför. Först måste medvetandet, känslan och medvetenheten odlas. Allting annat följer då naturligt och organiskt. Förändringen kan utåt sett skapa störningar, men om det inre väsendet är helt, utgör dessa störningar nödvändiga steg för att övervinna tidigare former som inte längre har något värde för de berörda människornas liv.

Processen kan dock aldrig helt generaliseras. Ibland måste yttre förändringar genomföras för att bevara personens helhet. Vid andra tillfällen sker yttre förändringar gradvis, allteftersom medvetenheten växer. Detta innebär inte att det inte finns någon aktivitet. Den inre aktiviteten kan vara så intensiv att förändringen som danas i personligheten är mer meningsfull än vad någon yttre förändring skulle kunna vara – exempelvis en förändring som genomdrivs för att täcka över en inre fixering och ett inre motstånd. Vad som indikeras ligger aldrig i den yttre handlingen. Vad som är riktigt och gott i ett visst fall kan vara det värsta i ett annat fall. Att svara på frågorna som jag har ställt indikerar – på grund av den ärlighet som krävs och konfrontationen som är inblandad – ett mycket aktivt tillstånd. Att förbinda sig till den gudomliga kraften är inte en passiv manifestation. Även detta innebär aktivitet. Om en person å andra sidan väntar med att få en yttre förändring till stånd tills han eller hon är fri från rädsla och motstånd, kan expansionen aldrig vara möjlig. Personen måste ofta gå igenom dessa känslor, oavsett obehaget, för att fullt ut inse sanningen om sin situation. Att överlämna sig själv är aldrig ett tecken på passivitet. Det är ett av de mest aktiva åtagandena som en person kan göra.

FRÅGA: Varför är det så svårt att ge upp sin neuros?

SVAR: Den skapande själssubstansen, när den är obehindrad, fri och i harmoni med sin egen kreativitet, rör sig hela tiden. Levande materia står aldrig stilla. Den rör sig och rör sig och rör sig. Missuppfattningar och villfarelse föder negativitet. Negativitet föder fler villfarelser. En själssubstans som är fångad i villfarelse och negativitet är stagnerad och fixerad. Svårigheten ligger i att göra den här fixeringen rörlig igen. Det finns ingen partikel eller atom av energi eller substans som inte inrymmer medvetande. Universum är genomsyrat av energi/medvetande, men inte som separata entiteter som existerar sida vid sida. Energi är medvetande och medvetande är energi. Ett medvetande som stelnar till en fixerad substans måste göras rörligt igen, måste vakna upp ur sin egen stagnation. Energi/medvetande av en stagnerad, fixerad natur behöver sitt eget lösgörande. Det rörliga medvetandet och den rörliga energin kan endast påverka de stagnerade,

fixerade delarna med största svårighet, eftersom ett sant uppvaknande måste ske inom den slumrande delen. Energi/medvetande av den fria flödande naturen stöts därför alltid bort av det fixerade tillståndet. Detta är vad jag menade med att sinnet var vilse i sin egen labyrinth. Ett stagnerat medvetande måste på något sätt hitta sättet att släppa taget om sig självt. Så länge ett fritt flöde inte råder, kommer substansen, energin och medvetandet som är fångade i en fixerad kärna att förbli stillastående.

Dessa ord är inte lätta att förstå eftersom de har att göra med begrepp som det mänskliga sinnet inte kan greppa. Ni behöver använda era intuitiva förmågor för att förnimma innebörden. De som har fått förningar om den sanna världen där allting är ett, där existerande saker inte är åtskilda, kommer att känna vad jag menar här. Uppgiften för det rörliga, upplysta medvetandet kan endast fullgöras lite i taget, genom att utöva ett inflytande på och påverka den stagnerade, snärjda energin/medvetandet/substansen, som är vad som kallas ”neuros”. Eftersom det livlösa medvetandet är livlöst – vilket kan låta som ett överflödigt uttalande, men det är det inte – krävs det en hel del tålmod och utforskande för att till slut påverka det med det fria medvetandet och tillåta den lättroliga, flödande energin att påverka den stagnerade massan. Om ett fritt, upplyst medvetande och en lättrolig energi inte skulle råda över det fixerade medvetandet och den fixerade själssubstansen, skulle det förbli fixerat för alltid. Medvetandet/energin som flödar fritt segrar till slut.

[Efter detta utnyttjade två personer Guidens erbjudande; de kom nära Eva och uttryckte sina specifika, personliga negationer och bekräftelser. Energin och kraften som uppenbarade sig var en djup upplevelse för alla som var närvarande. Rummet fylldes med den och för några få var en strålande energi synlig. Det är tyvärr inte möjligt att beskriva upplevelsen i ord.]

Mina käraste, käraste vänner: Kärlek, andlig kraft och visdom är ett. Hjälpen som här kommer ”utifrån” är inte av det slaget som någonsin kommer att göra er passiva. Den kommer att framkalla samma källa inom er som är springbrunnen för allt liv. Det måste vara så. Den kommer mer och mer att få övertaget om stagnerad energi och stagnerat medvetande och göra dem ljusa igen. Det första steget ligger i ditt aktiva deltagande när du går vägen som leder till ditt innersta väsen. Det andra steget, att uttala och klargöra din konflikt – som två av mina vänner här har gjort – måste framkalla mer av den stora universella kraften som finns i en oändlig tillförsel – utifrån och inuti dig.

Detta är en välsignad sak, mina vänner. Den uppstod ur ert bidrag och kommer att fortsätta att växa ur ert bidrag. Den är verkligen en levande kraft. Den är en verklighet. Som alla levande ting, beror dess fortgående liv och fruktbara manifestation helt på i vilken grad detta förehavande förblir ömsesidigt. Ömsesidigheten kommer att uttrycka sig först mellan ditt eget givande av dig

själv i sannfärdighet och den hjälpande kraften som kommer genom mig och instrumentets händer. Senare kommer den att fungera mellan ditt egomedvetande och källan till allt liv inom dig, som tillsammans strålar samman på den stagnerade materien för att lösgöra den mer och mer. Kanske kan ni visualisera skillnaden mellan stagnerad materia, stagnerad energi och stagnerat medvetande som utan förändring hatar och håller fast och håller fast och hatar, och rörlig materia, rörligt medvetande och rörlig energi som känner sanningen om livet och kärleken. När ni visualiserar dessa två sätt att vara, kommer det att göra det lättare för er att göra ett avsiktligt, medvetet val: att låta det senare påverka det förra.

Kärlek kommer till var och en av er här. En del av den här kraften ger sig till känna närhelst välsignelser uttrycks, närhelst ni är öppna för dem. Dessa välsignelser kan nå er och lätta era bördor genom att göra er egen stagnation rörlig igen. Men när ni sitter här försvarsinriktade och tvivlande, kan välsignelsens kraft inte nå er. Den kommer dock alltid att ge sig till känna i viss grad och den kommer nu att bli starkare och starkare allteftersom ni öppnar er mer och mer för den, medvetna om dess verklighet, och blir mer mottagliga för den. Därmed ökar ni välsignelsernas kraft. Var i frid, mina käraste vänner.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-08-24